

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/378/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211220143
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Moravčíková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2211220143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Evy Barcajovej a JUDr. Márie Klepancovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO : 36 234 176, proti odporcovi: A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Z., Y. ul. XXX/X, o zaplatenie sumy 1.739,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/45/2012 - 56 zo dňa 12. júna 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie o zaplatenie 6,14 eura zastavil a vo zvyšku návrh zamietol. Náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 3, § 37 a 39, § 52 a nasl., § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka; § 1, § 3 a § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 bod 1 a 2 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Zastavenie konania v časti odôvodnil späťvzatím navrhovateľom a ust. § 96 OSP.. Z predloženej úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 23.11.2001 vyplýva, že navrhovateľ uzavrel s odporcom úverovú zmluvu vydaním platobnej úverovej karty YES s úverovým rámcom 30.000,- Sk a mesačnou splátkou 1.200,- Sk. Odporcom vyčerpal sumu 3.285,0014 a uhradil celkom 4.155,8999 eur. Žalovaná suma 1.739,45 eur pozostáva z uplatneného nároku na zaplatenie istiny úveru 941,92 eur, zo zmluvného úroku 695,36 eur, z poplatku za výber z bankomatu 34,35 eur, zo zmluvnej pokuty 31,86 eur, sankčného úroku 6,14 eur (vzaté späť a konanie zastavené v tejto časti), mesačného poplatku za vedenie účtu 29,82 eur a úrokov z omeškania 0,024 % denne zo sumy 941,92 eur od 14.04.2010 do zaplatenia. S poukazom na ust. § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 01.03.2010 ale aj vyššie citovaných zák. ust. zák. o ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na postavenie navrhovateľa ako dodávateľa a odporcu ako spotrebiteľa, ide bez ohľadu na právnu formu v akej bola zmluva uzavretá, za vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy a to aj napriek tomu, že si účastníci v zmluve dohodli, že pôjde o vzťah obchodný. Formulár zmluvy a obchodné podmienky vyhotovil navrhovateľ pre vopred neurčený okruh spotrebiteľov. Pri posúdení dôvodnosti návrhu navrhovateľa súd vychádzal z právnej úpravy spotrebiteľských úverov, ktoré boli účinné v čase, keď mala byť zmluva uzavretá, teda ku dňu 23.11.2001, ale zároveň podľa právnej úpravy OZ účinnej od 01.03.2010 s poukazom na ust. § 879I OZ, lebo navrhovateľ si nárok uplatnil až po dátume 01.03.2010, pretože návrh podal na súd 15.12.2011. Súd prvého stupňa uzavrel, že zmluva medzi účastníkmi nie je platná. Dôvodom jej absolútnej neplatnosti je skutočnosť, že v zmluve absentuje náležitosť podľa zák. o spotrebiteľských úveroch, a to úroková sadzba, výška úroku z úveru,

na ktorom sa účastníci zmluvy dohodli, keďže je tam len odkaz na sadzobník. Chýba aj údaj o RPMN, ktorý je možné ustáliť aj pri úverovom rámci. Úverové podmienky sú síce podpísané odporcom, ale sú nečitateľné. Sú písané veľmi drobným, nečitateľným písmom, sťažujúcim možnosť odporcu riadne sa podrobne oboznámiť s obsahom zmluvy vrátane jej úverových podmienok, kde sú obsiahnuté veľmi podstatné podmienky, napriek tomu, že by malo ísť o podmienky všeobecné. S poukazom na ust. § 37 ods. 1 OZ toto vyhodnotil súd ako neplatný úkon. Dôvodom absolútnej neplatnosti je tiež rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 a ust. § 39 OZ, keďže pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok navrhovateľ ako dodávateľ postupoval z rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednania o úverových podmienkach vypracoval v takej podobe, ktorá ich robí nezrozumiteľnými, nečitateľnými a nedáva tak možnosť spotrebiteľovi sa s nimi náležite oboznámiť a posúdiť obsah a závažnosť dojednaní obsiahnutých v úverových podmienkach. Pre dôvod absolútnej neplatnosti zmluvy navrhovateľ nemá právo požadovať od odporcu nič navyš len naozaj poskytnuté plnenie. Navrhovateľ odporcovi reálne poskytol celkom sumu 3.285,0014 eur a odporca doteraz vrátil navrhovateľovi sumu celkom 4.155,8999 eur. Navrhovateľ síce plnenie v sume 4.155,8999 eur započítal len sčasti na istinu úveru a potom aj na úroky, poplatky, sankčné úroky a zmluvnej pokuty, celé plnenie však bolo potrebné započítať na úhradu istiny úveru, lebo navrhovateľ na iné nárok nemal. Plnenie poskytnuté odporcom navrhovateľovi preto súd zohľadnil ako vrátenie dlžnej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi poskytol. Keďže odporca už navrhovateľovi nič nedlží, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. V doplnení odvolania po uplynutí zákonnej lehoty toto bližšie špecifikoval tým, že rozhodnutie napáda z dôvodu, že súd prvého stupňa v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávne k skutkovým zisteniam. Zrekapituloval obsah návrhu a podal výklad princípov revolvingu ako osobitného zmluvného úverového inštitútu. V odvolaní ďalej uviedol, že k dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu moc a váhu, ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Odporca podpísal príslušnú úverovú zmluvu a uzatváral predmetný úverový vzťah s navrhovateľom v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisoval dobrovoľne, nikto ho k tomuto podpisu nenútil, to znamená plne si uvedomoval jeho záväzky voči navrhovateľovi v zmysle úverovej zmluvy, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporca čerpal úver a čerpaný úver aj splácal. Čo sa týka dohody o revolvingovom úvere je toho názoru, že predložená úverová zmluva obsahovala dojednania o revolvingovom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu ČR týkajúce sa náležitostí písomných právnych úkonov a rozhodnutia SD EÚ týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a rozhodnutie NS ČR č.k. 23 Cdo 1201/2009. Na základe uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd pripustil tieto argumenty a rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne odôvodnil. Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolačný súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolačný súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Rozhodnutie orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach (III. ÚS 311/07).

Z ustanovenia § 205 ods. 3 OSP vyplýva, že rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V súvislosti s doplnením odvolania po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom a s tým spojeným zákonným prieskumom rozhodnutia odvolacím súdom, ktorý je viazaný rozsahom odvolania, poukazuje odvolačný súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 5 Cdo 279/2010 zo dňa 11.01.2011, v ktorom je výslovne sformulované, že k procesným podmienkam v odvolacom konaní od účinnosti zákona č. 353/2003 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky súdny poriadok, patrí aj to - v rámci zavedenej zásady koncentrácie konania - že odvolateľ je povinný v podanom odvolaní a v určitom obmedzenom čase - odvolacej lehote, uviesť údaje o tom, z akého dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať, toto právo však môže využiť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká. Odvolačný súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), čím sa obmedzuje preskúmacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní (s výnimkou podľa § 212 ods. 2 a 3 O.s.p). Odvolačný súd je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 204 OSP a § 205 O.s.p) a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 30.07.2012 podal odvolanie navrhovateľ, pričom uviedol, že toto odôvodní v lehote 20 dní (toto odvolanie bolo podané včas a bol zjavný jeho rozsah - bolo podané v zamietajúcej časti). Následne dňa 14.08.2012 doručil súdu doplnenie odvolania (po uplynutí odvolacej lehoty) z ktorého obsahu vyplývajú bližšie dôvody, z ktorých dovodzuje odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolačný súd vzhľadom na skutočnosť, že odvolateľ až po uplynutí zákonnej lehoty uviedol údaje o tom, z akého dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda, konštatuje, uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zanikla a odvolačný súd preskúmal rozhodnutie len s prihliadnutím na existenciu zákonných predpokladov pre rozhodovanie súdu prvého stupňa.

Odvolačný súd nezistil, že by prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o úvere a o revolvingovom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákon o spotrebiteľských úveroch definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa širiteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a/ a b/ zákona). Na právny vzťah založený medzi navrhovateľom a odporcom zmluvou o úvere zo dňa 23.11.2001, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Predmetný vzťah sa riadi zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879I Obč. zák. a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 08.12.2011 t.j. až po dátume 01.03.2010.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitosti takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je napríklad aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o

spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatónnymi s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov pre prípad absencie uvedených náležitostí.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.